

1944, 11. októbra. Viedeň. — Prípis župného hospodárskeho poradcu NSDAP Rafelsbergera, zaslaný spolu s kópiou zprávy pre šéfa hlavného úradu ríšskej bezpečnosti Kaltenbrunnera K. H. Frankovi do Prahy.

Obergruppenführer!

V prílohe Vám posielam na vedomie prieplis mojej dnešnej zprávy obergruppenführerovi Kaltenbrunnerovi s prosbou, aby ste ju považovali za dôvernú.

Heil Hitler!
Váš Rafelsberger

1. príloha.

Tajné.

Rf/St.,
[Vec]: Slovensko
SS obergruppenführerovi
Dr. Ernstovi Kaltenbrunnerovi
šéfovi bezpečnostnej polície a bezpečnostnej služby,
Berlín — SW 11
ul. Princa Albrechta 8

11. októbra 1944.

Obergruppenführer!

Včera, počas návštavy rafinérie Apollo v Bratislave som mal príležitosť osobne si overiť a doplniť svoje dojmy o vývoji na Slovensku. Ako výsledok chcel by som zachytiť nasledujúce: Slovensko sa dnes stalo sčasti prakticky vojnovým územím. Pokial nie je obsadené povstalcami, nadobudlo v podstate charakter akéhosi zázemia. Tejto okolnosti sa urobilo zadosť tým, že osoba obergruppenführera Höfleho bola teraz vymenovaná za vojenského veliteľa.

Čo najskoršie odstránenie ohniska na strednom Slovensku je bezpochyby predpokladom pre každú ďalšiu politickú, hospodársku aj vojenskú prácu na Slovensku. Na základe včera získaných zpráv mám dojem, že sa správne uznáva to, že aj nami nasadené jednotky vyvijajú znamenité úsilie a dosiahli úspechy, ale že dosiaľ z východu nemohli byť nasadené dostačne sily proti partizánom, potažme povstalcom, takže akcia sa doteraz prejavuje v podstate v zatlačovaní povstalcov zo západu na východ, čo sa vzhľadom na blízkosť frontu v lesnatých Karpatoch a teraz aj ruského vpádu do Maďarska javí nanajvýš povážlivо.

Niet pochýb o tom, že zabezpečenie pokial možno veľkej časti slovenského územia mohlo by mať rozhodujúci význam aj v prípade ďalšieho prenikania Rusov do Maďarska. Čím väčšiu časť slovenského územia dokážeme udržať, tým lepšie bude zabezpečená severná časť východného frontu smerom na juh, tým menšie bude nebezpečenstvo preniesenia povstania do protektorátu a tým ľahšie sa vytvorí a zabezpečí obranný front v okrajových oblastiach Maďarska a Álp na juhu Slovenska.

Musí sa teda bezpochyby všetko nasadiť pre to, aby sa toto územie znova oslobodilo a zaistilo.

Popri tomto vojenskom potlačení povstania musí sa však podľa mojej mienky urobiť tiež všetko, aby sa zabránilo ďalšiemu, i keď nebadanému rozšírovaniu partizánskeho a povstaleckého hnutia na Slovensku. Viaceré predpoklady pre to nevidím splnené. Súčasný vývoj na Slovensku musí viesť k inflácii, ktorej sprievodné javy, ak sa neusmernia a neobmedzia, by naše tamojšie položenie, samozrejme, po politickej i vojenskej stránke podstatne stažili.

Niet pochýb o tom — a uznáva to pravdepodobne aj väčšina Slovákov, i keď s odporom — že Slovensko a každý jednotlivý Slovák bude musieť v budúcnosti priniesť značné obete v službe pre spoločnú vec. Tieto obete budú podstatne vyššie, ako by boli bývali pri cieľavedomejšej nemeckej politike na Slovensku.

Aby sme však z našej strany luk neprepíinali, zdá sa mi nutným, aby sme sa obmedzili na skutočne nevyhnutné veci a požiadavky.

Od Slovákov sa teda musí žiadať, aby urobili všetko, čo vyžaduje armáda, práve tak všetko, čím môže Slovensko prispieť na zbrojenie. Naproti tomu musia ustúpiť z našej strany všetky ostatné požiadavky. Zvlášť by sme sa však museli postarať o to, aby boli z krajiny odstránení všetci nežiadúci zneužívateľia a príživníci. V príomnosti sa deje opak.

Bratislava bola vždy mestom pôžitkárov, a ja som sa tam počas svojich ostatne nie častých návštiev vždy rád dobre a výdatne najedol. Čo sa tam však teraz v tomto smere deje, je nechutnosť

najvyššieho stupňa. K tomu pristupuje mimoriadne vysávanie krajiny početnými zástupcami úradov a firiem v uniformách i bez uniformy, mužov i žien.

Úspešné uskutočnenie tejto požiadavky zdá sa mi ostatne nemožné, pokým sa zo strany riše udržiavajú na Slovensku zariadenia, ktoré v minulosti túto činnosť nehatili, dokonca k tomu azda prispevali. K naozaj úspornej činnosti riše na Slovensku tiež náleží, aby sa teraz zbytočné zariadenia odbúrali. K týmto sa počítava bezpochyby vládny výbor a podľa mojej mienky aj nemecké vyslanectvo.

Slovenská vláda je neaktívna, sčasti z nedostatku dobrej vôle, sčasti z neschopnosti. Rozumne ju dnes tiež nemôžeme hodnotiť o nič vyššie ako asi vládu Nediča v Srbsku, ktorá ostatne práve prišla do Viedne.

Slovenská vláda nie je už teda nijakým partnerom na vyjednávanie. I ked, samozrejme, navonok má sa zachovať jej funkcia vlády samostatného štátu, nie je bezpochyby nutné, a teda už ani opodstatnené vyjednávať s ňou cestou vládneho výboru o veciach, ktoré sa musia upraviť za daného a už vyličeného stavu vecí výlučne podľa mienky riše.

Slovenskú vládu možno nadalej považovať a hodnotiť len ako výkonný správny orgán, ak sa nechceme v tejto bezpochyby kritickej situácii vystaviť nebezpečenstvu, že sa proste nestane to, čo si vyžaduje riše a blízky front.

Okrem toho vyplýva práve v tejto situácii z rozsiahlej práce vládneho výboru a vyslanectva množstvo protichodných názorov a zámerov, z ktorých jeden či druhý môže byť taký dobrý i taký zlý, ako je, príčom ale objavovanie a roznášanie takýchto nezrovnalostí môže viesť, aj vskutku vedie, len ku škode riše.

Všetkým týmto veciam sa možno za situácie podliehajúcej denne zmenám na Slovensku vyhnúť len tak, ked sa prebytočné zariadenia zrušia a na ich mieste sa sústredí to, čo zodpovedá zostávajúcim úloham.

Som preto tej mienky, že je potrebné z tohto stavu vyvodiť dôsledky; treba záležitosť na Slovensku — podobne ako v Srbsku — popri vojenskom veliteľovi a v nutnej závislosti od neho, politicky a hospodársky sústredí v jednej ruke s vylúčením a odbúraním všetkých prebytočných inštitúcií a osôb, aby bola záruka, že sa vyvodia potrebné dôsledky a urobia opatrenia s príslušnou značkosťou vecí a so zásadným postojom a chovaním.

Velmi by som v tejto súvislosti odporúčal zveriť takúto úlohu vyslancovi dr. Neubacherovi, ktorý predsa už azda nemá vo svojom doterajšom pôsobisku v Srbsku, Albánsku a Grécku v najnovšom čase nijaké praktické pole pôsobnosti.

Ako som počul, má sa stať štábny veliteľ Hlinkovej gardy Kubala v týchto dňoch konečne tiež šéfom štátnej bezpečnosti, potom čo pokročila nutná organizácia HG. Tento vývoj treba uvítať. Podľa získaných zpráv zdá sa mi nutným vybaviť teraz HG aj zbraňami. Vodcovia gardy sa mimoriadne osvedčili obzvlášť na ohrozenom východnom Slovensku, v oblastiach obsadených povstalcami takmer bez výnimky zaplatili svoju vernosť riší životom.

Heil Hitler!
(Rafelsberger)

SSÚA Bratislava. Nár. súd Bratislava, 1946, kart. 67/279—284. Fotokópia originálu listu a Rafelsbergerom parafovaného strojopisného priepisu zprávy. — Použitý preklad publik. v knihe M. Kropiláka „Účasť vojakov v Slovenskom národnom povstani“, Bratislava 1960, s. 139—141. (Porovnaný s nemeckou predlohou.)

413

1944, október 11. [Slovensko.] — Súrny ďalekopis nemeckého veliteľa na Slovensku H. Höfleho štátному ministru K. H. Frankovi v Prahe so žiadostou o zasланie protipovstaleckých letákov.

Tajné

Vec: Rozkladná propaganda na Slovensku.

Velactený pán štátny minister!

V najbližších dňoch má byť vykonaný dohovorený úder proti centru odporu. Popri rozsiahlych vojenských prípravách je naplánovaná aj propagandistická